

Linnoittajille kunniaa

2.7-95

Salpavaelluksella 200 korsujen katsojaa

MIEHIKKÄLÄ

Terho Ahonen

Talvisodan jälkeen rakennetun Salpa-aseman salat raottuvat tässä viikonvaihteessa jälleen hitusen lisää. Luumäen, Ylämaan, Miehikkälän ja Virolahden maisemissa samoaa oppaineen kaikkiaan 200 vaeltajaa. Melkoinen joukko heistä on viime kesän 50-vuotisjuhla-vaelluksen konkareita, mutta monille pimeät, kalseat betonikorsut olivat uusi elämys.

Viime kesänä juhla-vaelluksen tarkoituksena oli lisätä Salpalinja-tietoutta ja kunnioittaa sotiemme veteraanien valtaisaan panosta itsenäisyytemme säilyttämisessä. Toisen valtakunnallisen vaelluksen tavoitteet ovat täsmälleen samat.

Tänään sunnuntaina puolilta päivin päättyvälle vaellukselle osallistuu tarkalleen 183 vaeltajaa aina Oulua myöten. Heitä opastaa 15 ryhmä- ja puolentusinaa kohdeopasta.

Innokkaimmat 33 henkeä lähtivät jo perjantai-iltana tutustuakseen linnoituslaitteisiin kahden yön yli Luumäen Kivijärveltä Miehikkälän Salpalinja-museolle.

Salpavaelluksen pohjoiselle reitille osallistuu 54 vaeltajaa. Heidän joukossaan lauantaina taivali Kymen sotilaslänin komentaja, kenraalimajuri

Matti Suokas. Hän ottaa kaikki vaeltajat vastaan sunnuntain päätötilaisuudessa Salpalinja-museolla.

Eteläreitille Virolahdelta Miehikkälään lähti lauantai-

muna 96 urhoollista. Heilläkin oli päivän mittaan edessään noin 20 kilometrin patikointi ja yöpyminen sotilasteltassa.

Vaeltajien joukko edustaa kaikkia ikäluokkia koululaisista yli 70-vuotiaisiin veteraaneihin. Määrällisesti keskiikäiset ja nuoret miehet olivat enemmistönä. Naisia vaeltajista on neljäsnes.

Esikunta liikkeellä

Työpaikkana ylivoimaisesti eniten väkeä oli saanut liikkeelle Kymen sotilaslänin esikunta. Vaeltamassa ollut tiedotusupseeri **Kalevi Sirén** kertoi kesäloma-ajasta huolimatta esikunnan saaneen liikkeelle parikymmentä vaeltajaa, joista puolet oli naisia.

– On luonnollista, että alan ihmisinä alueemme erikoisuus kiinnostaa myös henkilökuntaamme, hän sanoi.

Puolustusvoimien harvoihin Salpa-aseman asiantuntijoihin lukeutuva Pioneerikoulun johtaja, everstiluutnantti **Ilkka Länsivaara** myönsi Salpa-asemasta pidetyn tietoisesti varsin vähän ääntä lähes näihin päiviin asti. Linnoituksen sotilaallinen merkitys on enää varsin vähäinen, mutta ei vielä kukaan ole maton.

Museoarvo kasvaa

Salpa-aseman museaalinen arvo on sen sijaan kohoamas-

sa. Onhan se jo vähän yli 50-vuotias ja voidaan tulkita muinaisjännökseksi.

– Koko Salpalinjaa on järjestöntä lähtä entisöimään. Sen sijaan Museovirasto, Sotamuseo ja puolustusvoimat ovat inventoineet edustavia ja rahoitettavia kohteita. Sellaisia on esimerkiksi Miehikkälän Salpalinja-museoalue, muuttumattomana säilynyt Harjun maatalousoppilaitoksen peltoaukeakokonaisuus ja tietysti yksittäisiä laitteita, Länsivaara kertoi.

Painetta jatkaa

Salpavaelluksen järjestäjinä ovat Luumäen, Ylämaan, Miehikkälän ja Virolahden reserviupseeri- ja -aliupseerikerhot. Remmissä on puolen sataa toimitsijaa.

Lähes viime kesän luokkaa oleva osallistujajoukko lisää painetta jatkaa tapahtumaa.

– Ensi vuodesta meillä ei ole vielä sitovaa päätöstä. Kuitenkin viimeistään 1997 Salpalinjalla on taas runsaasti vieraita. Me olemme saaneet järjestettäväksemme reserviläisten valtakunnallisen syysjotoksen. Sen me tietysti rakennamme Salpa-aseman ympärille, vaelluksen johtaja **Seppo Pylvänäinen** Miehikkälästä kertoi.

Terho Ahonen

Valtakunnallinen Salpavaellus veti Salpa-asemaan toisena kesänä peräkkäin parisataa linnoitushistoriastamme kiinnostunutta ihmistä. Korsukohteilla ja poluilla linnoituksen massiivisuus avautui pala palalta.